

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5892

гр. София, 06.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 06.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **896** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 от АПК и чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Основното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Същото е образувано по повод подадена жалба от А. О. Ф. от [населено място] срещу мълчалив отказ по подадено от него заявление за достъп до обществена информация от 19.12.2019г. до Председателя на Окръжен съд Варна.

С Решение № 2758/05.06.2020г., постановено по делото съдът отменил формираният отказ на Окръжен съд Варна, в частите, с които се отказва предоставяне на обществена информация по заявление от 23.12.2019г. на А. Ф., както следва: от т.1 до т.16 вкл. ; от т. 17 – т. 24 вкл.; от 29-36 вкл.; 37-40 вкл.; 41-44 вкл.; 45-52 вкл.

Делото е върнато като преписка на органа за ново произнасяне по посочените точки, при съобразяване с мотивите на решението, като съответно е указано, че следва да бъде поискано уточнение от жалбоподателя по точките, по които е възприето, че има неяснота /чл. 29 от ЗДОИ/, респ. да бъде изпратено по компетентност заявлението по точките, за които е обсъдено, че представляват обществена информация, находяща се при Варненски районен съд, съответно Административен съд Варна.

В останалата част Решението е оставено в сила/ по т. 25-28 и т. 53-53 от заявлението/.

С Решението съдът е осъдил Окръжен съд Варна да заплати сторените разноски, както следва: 10 лева в полза на А. Ф. и 500 лева в полза на Адвокатско дружество „Г. и П.“, БУЛСТАТ[ЕИК].

Постъпила е молба от ответника от 16.06.2020г., входирана в АССГ на 17.06.2020г. с искане за изменение на решението в частта за разноските и поправка на ЯФГ, предвид липсващата потвърдителна част от диспозитива.

Същата е изпратена на жалбоподателя за становище, който депозира отговор, съгласно който счита и двете молби за неоснователни.

Съдът, като се запозна с искането и данните по делото, намира молбите за основателни.

На първо място, налице е очевидна фактическа грешка, тъй като в мотивите си съдът е приел, че решението следва да бъде потвърдено по точки 53, 54 и 56, а в диспозитива, в частта, в която решението е оставено в сила е посочено „Оставя в сила Решение №РД-13/17.01.2020г. в останалата част /т.25-28 и т. 53-53 от заявлението“. Последното следва да бъде коригирано, като се запише т.53, 54, 55 и 56.

Налице е основание за изменение на решението в частта за разносните, предвид следното:

Претендирано е адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата. Нормата препраща към Наредбата №1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно чл. 8, ал. 3 от същата в актуалната ѝ редакция, определеният минимален размер за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес е в размер на 500 лева. Съдът приема, че това е относимо за настоящия случай, доколкото делото е по реда на ЗДОИ, липсва материален интерес и не попада в нарочно изброените в горните алинеи на нормата предложения по други специални закони. Съдът обаче следва да намали размера на адвокатското възнаграждение до 400 лева, вместо определените 500 лева, с оглед съразмерност при определяне на разносните спрямо уважената част от жалбата.

На ответника не се дължат разноски, тъй като същият не дължи държавна такса, каквато е посочил, че претендира и не е представляван от адвокат.

По изложените съображения, на основание чл. 175 от АПК, чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка, като в диспозитива на решение № 2758/05.06.2020г., постановено по делото, абзац трети, последен израз, вместо „...т. 53-53 от заявлението“, да се чете „...т. 53-т. 56 от заявлението“.

ИЗМЕНЯ Решението в частта относно определения адвокатски хонорар, който определя в размер на 400 / четиристотин/ лева.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ: